

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 033/2015/6. szám

A Kúria a dr. Nagy Tibor ügyvéd által képviselt (...) felperesnek a (...) által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalalperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. október 29. napján kelt 9.K.30.828/2014/15. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.30.828/2014/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A vietnami állampolgárságú felperes érvényes útlevéllel érkezett Magyarországra 2012. november 6-án, tartózkodási engedély és tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum kiállítását követően kérelmet adott be, melynek alapján tartózkodási engedélyt kapott. Ennek meghosszabbítását 2013-ban kérte a felperes, aki kérelméhez jövedelmét munkaszerződése csatolásával igazolta. E szerint havi 160.000 forint jövedelemmel rendelkezik. Az alperes szerve megkereste a NAV-ot, mely 89.478, illetve 98.000 forint jövedelemről tudott a munkáltató bejelentéséből. Az igazolt jövedelem nettó összege a KSH által kimunkált létminimumot nem érte el.

Utóbb a felperes új munkaszerződést csatolt, ami szerint jövedelme már meghaladta a létminimumot. Igazolta a felperes továbbá azt is, hogy mintegy másfél millió forint vagyonnal rendelkezik.

A fenti tényállás alapján az alperes a tartózkodási engedély visszavonásával rendelkező elsőfokú döntést a 2013. november 12-én meghozott 106-T-27565/7/2013. számú határozatával helybenhagyta.

Határozatában arra hivatkozott, hogy a felperes megélhetése biztosított, de nevezett ugyanakkor korábban a hatósággal tartózkodási engedély megszerzése érdekében valótlan tényt közölt, ezért a tartózkodási engedélyt tőle vissza kellett vonni.

A felperes keresetében a jogerős közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította. Ítéletének indokolása szerint jogszerű volt az alperes döntése, mert megállapítható volt a felperes részéről a valótlan tényközlés, aminek megvalósítása esetében a tartózkodási engedély visszavonására jogszerűen került sor. A felperes a bizonyítási eljárás során azokra a hónapokra, amelyek vizsgálat tárgyai voltak, szabályos bérjegyzéket bemutatni nem tudott, ezért kétség férhetett az általa benyújtott igazolás valóságtartalmához ez okból is.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését. Előadta, nem tudott arról, hogy munkáltatója hamis adatot szolgáltatott, így azt terhére nem lehetett volna értékelni. Kifogásolta, hogy a hatóság nem folytatott le jövedelmére vonatkozóan kellő mélységben bizonyítást. Hivatkozott arra is, hogy a munkáltató a NAV-nak küldött bevallását önellenőrzéssel módosította, így orvoslásra került annak az általa becsatolt okirattal ellentétes tartalma, amit nem vettek figyelembe. Hivatkozott arra is, hogy a bíróság nem fogadta el bizonyítékként az összesített bérjegyzéket, jóllehet annak alapján jövedelme megállapítható volt. Jogszabálysértésként a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdésének f) pontját, és 18. § (1) bekezdésének a) és b) pontját jelölte meg. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett állást foglalni, hogy megfelelő bizonyítási eljárás lefolytatását követően jutott-e az alperes, illetőleg a jogerős ítéletet hozó bíróság arra a következtetésre, hogy a megfelelő jövedelem hiányában a jövedelem valóságtól eltérő közlése miatt az alperes tartózkodási engedélyének visszavonása jogszerű intézkedés volt.

A Harmtv. 13. § (1) bekezdésének f) pontja értelmében a három hónapot meghaladó tartózkodás céljából az a harmadik országbeli állampolgár utazhat be, illetve három hónapot meghaladó időtartamig az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarország

területén, aki tartózkodása teljes időtartamára rendelkezik a lakhatását és megélhetését, valamint a kiutazás költségeit is biztosító anyagi fedezettel. Ennek a rendelkezésre állásnak a módját a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) 29. §-ának (5) bekezdése tartalmazza, mely kimondja, hogy a harmadik országbeli állampolgár a három hónapot meghaladó tartózkodáshoz szükséges anyagi fedezettel akkor rendelkezik, ha ő maga vagy részére családtagja a rendelkezésére álló jogszerűen megszerzett jövedelemből, illetve vagyonból megélhetése, lakhatása, kiutazása, valamint szükség esetén egészségügyi ellátása költségeit biztosítani tudja.

Az alperes és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság e rendelkezéseknek megfelelően vizsgálta a felperes jövedelmét, megállapította, hogy az nem elegendő a megélhetéshez.

A Harmtv. 18. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal a hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.

A bíróság és a közigazgatási hatóság is vizsgálta azt a kérdést, hogy a felperes valós, vagy valótlan tényt közölt-e jövedelmét illetően a hatósággal, és megállapította, hogy a tényközlés nem volt valószerű. A bíróság ebben a körben helyesen mutatott rá arra, hogy a tényközlésre a felperes köteles, annak tehát nincs jelentősége, hogy munkáltatója külső hatóságokhoz milyen összegű jövedelemről állított ki igazolást, valamint annak sem, hogy ennek hamis voltáról a felperes tudott-e vagy nem. A perben lefolytatott bizonyítási eljárás adataiból az is megállapítható, hogy a jövedelemmel kapcsolatban bizonytalan körülmények állnak fenn, jóllehet a jövedelem igazolására a felperes volna köteles. Ennek a kötelezettségének a felperes akként tett eleget, hogy a hatóság a jövedelmére vonatkozóan hamis tényt közölt, ezért a tartózkodási engedélyt az alperes jogszerűen vonta vissza.

A Kúria a fent kifejtett indokokra tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Az illeték fizetésére való felperesi kötelezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. április 14.

*Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k.
előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró*